Wapen onklaar laten maken, hoe te handelen.

Nieuwe regeling deactiveren van vuurwapens

Met ingang van 8 april 2016 is het door de vakman onklaar laten maken, ofwel deactiveren van uw vuurwapen een behoorlijk omslachtige zaak geworden, omdat in Nederland een officieel keuringssysteem voor deze wapens vooralsnog ontbreekt.

Sinds 8 april 2016 geldt in Nederland een nieuwe wettelijke regeling voor het onklaar maken (deactiveren) van vuurwapens. Vanuit de Europese Unie kwam een nieuwe regeling die voor alle aangesloten lidstaten bindend is. Hiermee verviel met ingang van genoemde datum ook in Nederland automatisch de oude regeling voor het 'voor gebruik duurzaam ongeschikt maken' van vuurwapens (Artikel 18, lid 1 A Regeling Wapens en Munitie).

Inleveren niet meer gebruikte wapens en bijhorende munitie

Het inleveren van oude niet meer gebruikte wapens omdat je niet meer gebruikt en of als je stopt met jagen en niet meer wil verkopen, dan is er nu geen standaard regeling voor in Nederland. U kunt dan het beste een telefonische afspraak maken met de afdeling Korpscheftaken van uw politieregio, om daar uw wapen en de evt. erbij behorende munitie in te

leveren. Deze worden dan ook direct van Uw jachtakte of verlof afgeschreven en u dient dan een afstandsverklaring hiervoor te tekenen. De Politie zal zorg dragen dat deze wapens centraal worden vernietigd.

Oude situatie

Tot 8 april 2016 mochten in Nederland alleen basculerende hagelgeweren (met uit- of inwendige hanen) en enkel- en meerschots (repeterende) grendelgeweren onklaar gemaakt worden door een erkende wapenhandelaar c.q. –reparateur. Daarvoor bestonden vaste regels, samengevat in Bijlage II van de Regeling Wapens en Munitie. Kort samengevat kwam het erop neer dat voorin de loop en in de kamer(s) een pen vast gelast moest worden, de loop op diverse plaatsen doorboord, slagpin(nen) ingekort of verwijderd en trekkermechanisme, grendel en haan/hanen vast gelast. Wanneer dat was gebeurd, mocht de wapenhandelaar/- reparateur zelf een certificaat uitschrijven dat aangaf dat het wapen volgens de wettelijke regels onklaar gemaakt was en kon hij vervolgens wapen en certificaat aan de eigenaar of koper overhandigen.

Handvuurwapens, voorladers, automatische en half-automatische vuurwapens mochten niet op deze wijze onklaar gemaakt worden. Deze mochten alleen in bezit van de burger zijn als ze overlangs waren doorgezaagd.

Nieuwe regeling deactiveren van vuurwapens

Met de nieuwe wettelijke regeling die per 8 april jongstleden inging is dat allemaal veranderd. Ten eerste is het aantal soorten wapens dat onklaar gemaakt mag worden aanzienlijk uitgebreid. Voortaan mogen de volgende soorten vuurwapens gedeactiveerd worden:

- Pistolen (enkelschots of semi-automatisch)
- Revolvers
- Lange enkelschotsvuurwapens (niet basculerend)
- Basculerende vuurwapens (kort of lang) met gladde of

getrokken loop, val- of rolblokmechanisme)
- Lange repeteervuurwapens (met gladde of getrokken loop)
- Lange semi-automatische vuurwapens (met gladde of getrokken loop)
- Automatische vuurwapens (aanvalsgeweren, machinegeweren en pistoolmitrailleurs)
- Voorlaadwapens

Deze uitbreiding van het aantal soorten wapens dat gedeactiveerd mag worden lijkt een mooi winstpunt. Maar in de praktijk valt dat tegen.

Rare situatie

Een andere belangrijke nieuwe regel is namelijk dat de (erkende) wapenhandelaren/ -reparateurs voortaan niet meer het door hen onklaar gemaakte wapen mogen certificeren. Alvorens het gedeactiveerde wapen aan een klant wordt verkocht of overgedragen, moet het nu door een officieel erkende keuringsinstantie worden goedgekeurd en gecertificeerd. In landen als Duitsland en België is dit geen probleem, omdat die landen hun eigen wapenkeuringsinstanties al hebben. Duitsland kent zes zogenaamds beschussämter, waaronder een in Keulen. België heeft zijn eigen proefbank in Luik. Deze instituten kunnen met hun expertise dus het werk van de wapensmid vakkundig beproeven, beoordelen en certificeren.

Nederland kent echter zo'n keuringsintantie of –systeem niet. En dat leidt tot een rare situatie:

Omdat op dit moment een officiële keuringsinstantie (proefbank) in Nederland ontbreekt, moet de Nederlandse wapenhandelaar/-reparateur een door hem onklaar gemaakte wapen eerst naar bijvoorbeeld België of Duitsland exporteren (met consent) en het wapen daar laten keuren en certificeren. Pas daarna mag het wapen weer worden geïmporteerd en op de Nederlandse markt worden verkocht met bijvoorbeeld een Belgisch of Duits certificaat.

Dat maakt het onklaar maken van je vuurwapen wel heel omslachtig en dus ook onnodig duur.

Certificeren van gedeactiveerde vuurwapens

De mogelijkheid van het in het buitenland laten certificeren van een door een Nederlandse wapenhandelaar gedeactiveerde wapens blijkt echter pure theorie. In praktijk werk het niet zo. Bij navraag blijkt dat de Luikse proefbank geen door handelaren gedeactiveerde vuurwapens certificeert. De proefbank certificeert alleen vuurwapens die zijzelf onklaar maakt. Waarschijnlijk omdat de proefbank bij een eenmaal dichtgelast wapen niet kan zien of het wapen ook aan de binnenzijde alles volgens de regels is vastgelast of geboord. Zo kun je bij een vastgelaste grendel van een geweer bijvoorbeeld niet meer zien of de slagpin wel is verwijderd of afgekort en of er wel een stalen pen in de kamer is aangebracht.

Een wapenhandelaar kan dus op deze wijze in praktijk niet meer zelf wapens onklaar maken voor een klant want hij krijgt hiervoor geen certificaat van een officiële keuringsinstantie en kan dan dus ook het gedeactiveerde wapen niet overdragen aan de klant. Hij moet het wapen persoonlijk afleveren bij de proefbank in Luik om daar te worden gedeactiveerd en gecertificeerd. Daarna kan hij het wapen weer persoonlijk ophalen.

Bij navraag bij het Beschussamt (proefbank) in Keulen bleek dat men daar voorlopig geen nieuwe klanten meer aanneemt omdat men daar de grote toevloed van wapens niet meer aankan en men ‘tot aan de strot toe’ in de wapens zit. Alle kluizen tot aan het plafond toe gevuld en aan grote werkachterstand. Naar verluid staan zelfs de gangen en kantoren vol. ‘Zoek maar een andere instantie’ kreeg ik als antwoord.

Van Engelse handelaren komt het bericht dat ook in Engeland het deactiveren van wapens volkomen stil ligt, omdat niemand

meer weet welke regels te volgen en wie gaat certificeren. Als een van de weinige landen heeft Oostenrijk zijn zaakjes wat dit betreft wel goeddeels op orde.

Nederlands keuringsinstituut

Waarom hebben we sinds 8 april in Nederland niet een officieel keuringsinstantie zodat het keuren en certificeren van een onklaar gemaakt vuurwapen snel en efficiënt kan gebeuren?

Er wordt wel gedacht dat de invoering van deze nieuwe wetgeving een impulsieve reactie van de Europese Unie was op de terreuraanslagen in Parijs in november 2015. Regels die moeten voorkomen dat een paar handig knutselende terroristen nog eens op een simpele manier aan (half-)automatische wapens zouden kunnen komen.

Maar in feite had de nieuwe regelgeving niets met de Parijse aanslagen van november 2015 te maken. Al sinds enkele jaren werkt men in Europees verband aan nieuwe wetgeving met betrekking tot vuurwapens, maar de diverse lidstaten (lees: de proefbanken) konden het steeds niet eens worden. Door de aanslagen van de laatste jaren is de druk om zo snel mogelijk te komen tot concrete maatregelen sterk toegenomen en daardoor is het een en ander in een stroomversnelling geraakt.

In oktober 2015 lagen de nieuwe regels klaar en waren bekend. Hadden de verantwoordelijken in Nederlandse autoriteiten daar snel en adequaat op ingespeeld, dan had er nu een efficiënt werkend keuringssysteem kunnen zijn. Helaas is dat niet gebeurd.

Justitie probeert nu zo snel mogelijk een oplossing te vinden en te zorgen voor een goed werkend keuringssysteem. Het ministerie heeft hiervoor maximaal een jaar de tijd. Uiterlijk op 8 april 2017 zou Nederland dus een goed werkend keuringssysteem of –instituut moeten hebben. Of zal dat uiteindelijk ook theorie blijken?

De grote vraag

Wie gaat er in de toekomst in Nederland de door de Nederlandse wapenhandelaren/ – reparateurs onklaar gemaakte wapens controleren, beoordelen en certificeren?

Enkele opties:

1. De verschillende afdelingen Korpscheftaken van de verschillende regio's?

Naar verluid heeft men daar noch de capaciteit qua mankracht, noch de expertise voor in huis.

2. De Marechaussee?

In het verleden heeft dit korps zich wel met het beproeven en keuren van vuurwapen beziggehouden, maar heeft daarvoor momenteel net zo min als de politie de mankracht of de expertise voor.

3. De wapenhandelaren zelf?

Een handelaar die zelf geen wapens deactiveert zou het deactiveerwerk van een conculega-reparateur kunnen beoordelen en certificeren. Een handelaar die het werk van de directe concurrent beoordeelt ….??

4. De proefbank in Luik (België) of in Keulen (Duitsland)?

Dit stuit op juridische complicaties. Wat als de proefbank in Luik of Keulen een onklaar gemaakt wapen afkeurt en je wilt als Nederlander in beroep tegen een oordeel/uitspraak van een buitenlands keuringsinstantie …? Dat wordt een internationaal juridische zaak. Geen werkbare situatie. Een mogelijkheid zou kunnen zijn een dependance van bijvoorbeeld de proefbank in Luik in Nederland te vestigen.

5. Een nieuw en zelfstandig Nederlands keuringsinstituut voor vuurwapens?

De Nederlandse Vereniging van Wapenhandelaren zou het liefst de keuringen zelf in de hand houden en daarvoor zelf een speciaal instituut, dan wel systeem willen opzetten, al dan niet in samenwerking met politie of Marechaussee. Maar dat kost wel wat. We gaan zien waarvoor uiteindelijk gekozen gaat worden en op welke termijn. Duidelijk is wel dat sommige handelaren, dan wel reparateurs momenteel inkomsten misslopen doordat de prijzen voor deactiverenbehoorlijk stijgen omdat een keuring en certificering , of het nu in Nederland of in het buitenland is, veel meer tijd en inspanning kost. Want welke jager of sportschutter laat zijn vuurwapen nog onklaar maken als dat bv. € 150 euro of meer gaat kosten?

Knalvuurwapens voor re-enactment

Overigens kan het ombouwen van een scherp vuurwapen naar knalvuur (voor re-enactment) nog steeds op de oude manier. Vreemd genoeg zijn daarvoor geen nieuwe regels ingevoerd. De wapenhandelaar mag deze aanpassing nog steeds naar eigen vakkundig inzicht uitvoeren en certificeren.

Dit is daarom zo merkwaardig omdat de aanslagen in Parijs zijn gepleegd met vuurwapens die aanvankelijk waren omgebouwd naar knalvurende re-enactment wapens, maar dan op een zodanige wijze dat ze gemakkelijk konden worden teruggebouwd naar scherp. Logischer was dan ook geweest dat de EU met een Europese regeling voor re-enactmentwapens was gekomen. Onduidelijk is of men in Brussel dit onlogische verband nu wel of niet heeft begrepen.

Toch uw wapen deactiveren?

Wie zijn vuurwapen toch gedeactiveerd wil hebben,zie dan de website van Banc d’epreuves des Arms a Feu de Liege https://www.bancdepreuves.be/nl/onbruikbaar-maken

Klik dan op de NL knop voor Nederlandse tekst

De kosten bedragen

Het onbruikbaar voor het neutraliseren bedragen € 80,66 excl.btw.